

денцията. Слѣдъ лѣтописцитѣ, Цинций Алимптъ, Катонъ Ценсоринъ, слѣдвали историци: Цезарь, Салюстий, Ливий, Тацитъ, Велей Патеркулъ, Флоръ, Евтропий, Юстинъ, Аммянсъ, Марцелинъ; биографи — Непотъ, Светоний, Аврелий Викторъ и *Scriptores historiae Augustae*. Ораторското искусство достигнало до цвѣтѣще състояние; отъ ораторитѣ сж забѣлж.: Антоний, Красъ, Хортензий и особено Цицеронъ; въ врѣме на империята ораторското искусство испаднало. Въ философията римлянетѣ слѣдвали грѣцкитѣ системи; въ нейното изучаване най-много заслужили: Цицеронъ, Сенека и Маркъ Аврелий, и най-сетнѣ Боеций въ V-и вѣкъ. Отъ естествоиспитателитѣ сж забѣлж.: Плиний; по строителното искусство — Витрувий; по географията — Помпоний Мела; по военното искусство — Вегеций; по медицината — Целзий; по земедѣлието — Катонъ, Варонъ и Калумела; отъ граматичитѣ — Варонъ, Донатъ, Присцианъ.

Распространението на християнството произвело срѣдновѣковата церковна поезия, която се отстранила отъ класическитѣ образци, и си създала нови. Тя неमारилъ за количественитѣ и размѣрнитѣ ограничения, и установила акцента и ритмата за ръководителни правила на формата си. Най-отличното име въ първия периодъ е Пруденциевото, подиръ което вървѣжтъ имената Седулий, Св. Хилари, Св. Амбросий и Св. Григорий Велики; и въ напокошния периодъ, Фортунатъ; императоръ Карлъ Велики, авторъ на *Veni Creator, Bede*, Тома Целански, авторъ на прочутитѣ *Dies Irae*; Яковъ Бенедиктински, авторъ на

еднакво прочутата *Stabat Mater*; и Св. Тома Аквинасъ. — Виж. историитѣ на латинската литература отъ Берхарда, Мунка (2-о изд. 1877) и Теуфела.

Латински кръстъ. Кръстъ съ долната част доста по-голяма отъ другитѣ три.

Латинско съединение. По монетния парижски договоръ отъ 11 декем. 1865, Франция, Белгия, Швейцария и Италия се съгласили помежду си относително монетната система, която влѣзла въ сила на 20 юл. (1 авг. н. к.) 1866. Това съдружие на държавитѣ се нарича латинско съединение. Грѣция и Румжния влѣзли въ него прѣзъ априлъ 1867, а княжество България, безъ да влѣзе въ него, усвои изобщо началата на системата му отъ самото начало на сществуването си. Договорътъ урежда тежината, името, формата и обращението на златнитѣ и сребърни монети съ нѣкои други подробности.

Латинъ (*Луций Силвий*). По сказанията, синъ на Цирцея и Улиса или на Фавна и нимфа Марика; покорилъ съ брата си Агрия Лациумъ. Неговиятѣ наследникъ на прѣстола билъ Еней, който се оженилъ за дъщеря му Лавиния.

Латиши или *лети*. Народъ, който съставя главната маса отъ земедѣлческото население на курландската губерния въ Русия и живѣе и въ южната частъ на Лифландия. Въ състава му сж влѣзли нѣколко народи отъ литовското племе: зелитѣ, семигалитѣ, куритѣ, вендитѣ. Смѣтатъ го близу до 1 милионъ. *Латински* или *летски* езикъ има нѣколко нарѣчия; въ писмото му се употребяватъ, така наричанитѣ нѣмски букви; доста богата е на-